

friskoledebattens dolda agenda

av Mikael Sandström ekon dr

Debatten om forskningen kring friskolornas effekt är hårsk. Anledningen till det är att det finns mer grundläggande och ideologiska intressen bakom diskussionen, men de goms ofta bakom andra argument

Nu kan uttrycket "vetenskaplig bluffpoker" fogas till de smickrande omdömen som fallts om min och Fredrik Bergströms ESO-rapport om skolor och konkurrens, eller om oss som personer. Tidigare har vi anklagats för att vara mot allmän rosträtt och för dödsstraff. Eftersom vi båda, då rapporten skrevs, var verksamma vid Handelns Utredningsinstitut (HUI) har vi också blivit kallade för "detaljhandelskonomer", vilket tydigen är nedslattande. Vi borde hålla oss till att utreda snabbkop, har det hetat. Självklart har vi också fått veta att vi tjänar mörkrets makter, det vill säga Svenskt Naringsliv.

Debatten om friskolor har gjort mig mer och mer förundrad. Hur kan så haftiga känslor roras upp av att fyra procent grundskolans elever inte längre går i kommunala skolor? Vad är det som gör att socialdemokratiska kommunalråd och ledarskriventer får frassbyrningar av just friskolor? Nu tror jag antingen att jag förstår varför men först en kort bakgrund.

Vår rapport, som heter *Konkurrens bildar skola*, publicerades alltså av Expertgruppen för studier i offentlig ekonomi, ESO, för ungefär ett år sedan. ESO tillhör finansdepartementet, men arbetar helt oberoende. Vi använde ett stort datamaterial för att med moderna statistiska metoder undersöka vad som händer med kvaliteten i de kommunala skolorna när dessa möter konkurrens från friskolor. En tung kritik mot det okade inslaget av friskolor var nämligen att friskolorna pastörs "utarna" de kommunala skolorna.

Det kan finnas grund för denna lathaga. På ett teoretiskt plan går det att visa att valfrihet och konkurrens inte alls spänklar ar bra på skolområdet. Det finns geda skal att tro att ett man av tavlan mellan olika skolor sporrar till förbättringar, men om valfriheten leder till "cream skimming" – att vissa skolor tar de bästa elevena – så kan det få negativa konsekvenser för övriga skolor. En del forskning tyder nämligen på att "svaga" elever diland kan ha hjälpt att dela klassrum med mer studiebegåvade kamrater.

resultaten står sig

Av tog alltså kritiken mot friskoledebattens på alvar, och ville undersöka om det låg något i "utarntemningshypotesen". Vår slutsats var att de kommunala skolorna klarar utmaningen från de frista-

ende skolorna, och blir bättre, när de möngas konkurrens om eleverna. Vi titlade på hur studiessulaten – mätt som betyg och resultat på nationella prov – för mindreklassare i de kommunala skolorna påverkades av andelen elever som går i friskolor i kommunen. Resultaten från analysen är tydligt. Det finns inget som tyder på att den kommunala skolan "utarna". Istället, ju fler elever som går i friskolor, desto bättre verkar resultaten bli för de elever som går kvar i de kommunala skolorna.

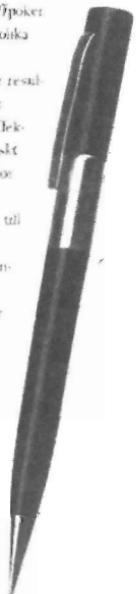
Friskoledebattens tycks alltså vara något så ovänligt som en reform som alla vinner på – de som väljer friskolor tycker uppervärlden att dessa är bättre än de kommunala skolorna, men de som är kvar i de kommunala skolorna vinner också, eftersom konkurrensen gör att dessa skolor blir bättre.

Efter att ESO-rapporten slapptes har vi gjort ytterligare analyser bland annat för att undersöka om den kritik som framkommit är motiverad. Jag har testat olika kombinationer av variabler och urval av data och har också gjort diverse manipulationer av variabler där det saknas värden för vissa observationer. Bara sedan Soren Wihe kritisade oss på DN Debatt den 21/1 – det var han som anklagade oss för att spela bluffpoker – har jag testat över 900 olika kombinationer av olika alternativa antaganden.

Hur vrar gör så står sig resultaten. Självfallet blir resultaten inte alltid exakt lika. I några enstaka fall för några resultatmätt, med extremt antagande, är effekten att friskolor inträstatistiskt signifikant (statistiskt "sakor"). Det är inte särskilt konstigt. Om vi tänker effekten av konkurrens från friskolor med andra saker som påverkar elevernas studieresultat, som till exempel föräldrarnas utbildningsnivå, så är konkurrensen faktiken liten. Medan praktiskt taget ingenhet kan delta att barn till hogorbildade ofta har bättre skolresultat än barn till lagförbundda, så gar de ihållit lite att understödja konkurrensen. Men hur svårt vänds och vider på våra data, så gar det inte att hitta några negativa effekter på de kommunala skolorna, utan i stort sett alla analyser tyder på att konkurrensen är bra.

gömd ideologi

När som jag är, tankte jag att det som egentligen friskoledebattens tillstånd barde bli glada över våra resultat. Kort betyg på den kommunala skolan är ju godkänt! Den

"utarmningshypotesen". Det är därför uppörheten blir så stor när vi knäcker även detta argument.

omvänt bevisbörd

Någoru enstaka gång kan ideologin skara igenom, som när Jonköpings kommunalråd Peter Persson (S) skriver att "Privata lösningar frär sönder solidariteten". Pedagogikprofessorn Sverker Lindblad har också kritisat oss för att vi inte tillräckligt betonat skolans forställande roll – svenska elever är mer "solidariska" än elever i länder som har ett mer pluralistiskt skolsystem, menar Lindblad.

Nu är det inte bara friskolemotståndarna som är dåliga på att väga sig in i den ideologiska debatten. Även de som tycker att det är bra med fler friskolor hukar bakom effektivitetsargument.

För det är faktiskt så att skolväsendets organisation är en drögt ideologisk fråga. För mig, som har en liberal grundsyn är det tydligt att huvudprincipen ska vara att föräldrar och elever ska ha rätt att valja skola. Om det går att visa att detta får mycket negativa konsekvenser till exempel om var studie kommit till en annan resultat, och kunnat visa på allvarliga negativa konsekvenser för vissa elevgrupper så kan man vara tvungen att göra avtag från huvudprincipen. Men det ska i så fall vara den som är emot valfrihet som har bevisbordan.

Socialister eller "den politiska västerlänna", som den numera förra drar ifrån sig, riskerar oftast inte så. De vill att skolan ska anpassas för att uniforma samhället i socialistisk riktning. Detta i samband med att vi har fristående skolor, kanske till och med med religiösa färder, eller som uppmanar elever att bli entreprenörer, eller möjlig anslut till folkhögskola.

Detta

komunala skolan klarar utmaningen från friskolorna. Till och med med beroendegodkänt. Den kommunala skolan blir bättre av konkurrens.

Istället mättes vi, och vis rapport av tillমাণen, förförfatanden och ifrågasättanden. Sund kritik är en sak – all forskning måste granskas och kritiseras. Men den kritik vi mötte var i bland nästanhet, och nu tror jag alltså att sig antingen har förtur varför Friskoledebatten fungerar närmast precis som när tag grälar med min fru. Det hon säger är hon är upprörd över att inte alls den egentliga killan till missmönet. Det friskolemotståndarna säger att de är oroliga för att inte alls den egentliga orsaken till deras skepsis.

Att argumentera ideologiskt har av någon anledning blivit fult. Att göra något av "ideologisk skål" anses inte riktigt rimligt. Därför kan inte friskolemotståndarna sätta det de tankar. "Vi till inte ha friskolor av ideologiska skäl, därför att då förlorar staten mark över barnens utbildning och uppförslan."

Istället gommer man sig bakom diverse skärmskydd. Friskolor uttarar den kommunala skolan. Friskolor leder till segregation. Friskolor har orättvis mycket pengar jämfört med kommunala skolor. Ingen har visat att segregationen ökar – snarare tycks den minskar, när förortshänen kan gå i attraktiva gymnasier i Stockholms innerstad. Fästländen att friskolor skulle få mer pengar än kommunala har en statlig utredning sagtigt hänt på.

Huvudmötet på friskolemotståndarnas repertoar har därför varit

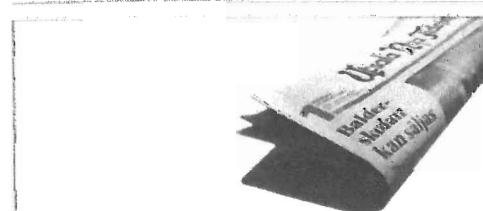
du har rätt att välja

De svenska reformerna på skolområdet är dessutom radikala, även med internationella mått: så det är osäkert inte konstigt att de motter motstånd, särskilt om man är betänkt hur Sverige sagit till ett par decennier sedan. När jag gick i gymnasiet i mitten av 1970-talet hade jag en diskussion med några unga folkpartister, som ville förhindra privat skolor, alltså även sådana där fristadsägare betalar själva. Kjell-Olof Feldt har skrivit om det samma som utbröt när han såde sig känna acceptera förslagsoperativa dagar. Och så skapade gloriorna att privatiserad förvärd för pensionärer sägs som ett allvarligt hot mot välfärden. Vafrhetsrevolutionen på skolområdet är kanske den viktigaste reformen för ett friare Sverige snarare än omkomforts. Den går det mö-

igt för människor att påverka sina egna liv. Invandrarkarlar i Stockholms förorter är inte längre hanterade till problemlösningskolor i det egna bostadsområdet, utan kan antingen välja alternativs- friskolor, eller de attraktiva skolorna inom miljön. Kristna föräldrar kan sätta sina barn i en kristen skola. När skolan inte fungerar, är ett eller annat skäl – det kan vara barnet som inte levs med sina koncepter med läraren, eller något annat – så har jag som förälder rätten att byta skola. Jag behöver inte stå med mössan i hand och tugga rekitor, lärare eller kommunpolitiker att de ska

göra något – jag behöver inte ens förlora vartför jag vill byta skola för mitt barn.

Vissa bliv komunala skolor harats med de mest konkurrerande friskolor. Det visar både min forskning och internationell forskning på området. Stadsfallen är det väl starkt argumentet för sällskaper på skolområdet. Men huvudkåren vill att det är härmed friskolor är inte att de kommunala skolorna blir bättre, utan att det är en att ge människor tillräcklig makt över sina egna liv.

Vad händer i den akademiska världen?

Uppsala Nya Tidning ger svaren
Vi har nyheter, kommentarer och
och debatten om den högre
utbildningen och forskningen.

Uppsala Nya Tidning

Demokratiskt. Detektiviskt. Politiskt. Kritiskt. Tack för att du läste oss!

debatt